

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00384/2011-01

Дана: 22.07.2011.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору П.К. из Шапца, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 22.јула 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор П.К. из Шапца изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-540/2010-01 од 14.06.2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

П.К. је обављала судијску дужност у Општинском суду у Шапцу, у извршном одељењу. Подноси пријаву за избор у Основни суд у Шапцу, Прекршајни суд у Шапцу, Привредни суд у Ваљево и Виши суд у Шапцу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судовима за које је поднела пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога:

- Пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност;

- Да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних;
- Да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да јој се достави одлука са разлозима;
- Због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука;
- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу оспособљености истиче да је у 2006.години имао испуњеност оријентационе норме од 115%, у 2007.години 174% и у 2008.години 134%.

У погледу стручности истиче да је у посматраном периоду имала само 57 укинутих одлука што је натпросечни резултат у њеном суду.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да јој је било ускраћено право на правично суђење.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу I тачка 558 диспозитива констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунила критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника суда (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду.

Одлуком ВСС бр.119-05-540/2010-01 од 14.06.2010.године којом је замењена одлука од 25.12.2009.године дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 3 и 8 Одлуке о критеријумима и мерилима а у погледу процента укинутих одлука и испуњења коефицијента ажурности.

Разлози за сумњу образовани су у погледу стручности у погледу броја (процента) укинутих одлука. Наводи се да је поступајући као судија у И и Ив материји имала укинуте одлуке и то у у 2008.години 31,94%, а у Ив материји у 2006.години 28,57%, а у 2008.години 55,56%, чиме није остварила задовољавајући квалитет рада, односно преко 25% укинутих одлука.

У погледу оспособљености се истиче да јој се коефицијент ажурности из године у годину повећавао, и то у И материји у 2006.години 8,41, у 2007.години 10,85 и у 2009.години 21,38; у Ив материји у 2006.години имала је коефицијент ажурности 11,72, у

2007.години 13,38 и у 2008.години 18,37, чиме јој се из године у годину повећавала неажурност која проистиче из бројчаних података о примљеним и решеним предметима, односно да није савладала прилив

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду Србије дана 19.11.2010.године.

Жалбу изјављује из разлога да је и поступањем ВСС и Уставног суда повређено право на правично суђење, сматра да је повређено право *ne bis in idem* јер се и пре доношења одлуке по изјављеним уставној жалби и жалби Уставном суду поново доноси одлука у истој ствари, а нова одлука се не може сматрати допунском одлуком, јер је донета на основу доказа и чињеница који нису били предмет расправљања приликом доношења првобитне одлуке, да је и новом одлуком јој ускраћено право на правни лек, да је и та одлука донета по неком тајноми неконтрадикторном поступку, уз накнадно прибављање доказа и података, да је поново повређено право на расправност, да је одлука донета уз дискриминацију у односу на изабране судије, да су разлози противречни, нејасни, непоуздани, неупоредиви, нетачни и произвољни, као и да је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, уз повреде Устава и Европске конвенције.

У погледу чињеничног стања не спори се број укинутих одлука, али из тога не проистиче да је поступала непрофесионално и нестручно. Процена њеног квалитета се има донети на основу праве процене предмета који су у питању.

У погледу Ив предмета указује да су на Ив предметима радили судијски помоћници. У посматраном периоду у суду су примљена 973 таква предмета, у 2007.години 1263 предмета а у 2008.години 1104 предмета. Грешак у укидајућим одлукама могла је настати у раду судијских помоћника или извршитеља, а за које грешке је формално одговоран судија.

Да ВСС није имао у виду и саме одредбе ЗИП које погодују дужнику, да је хитност у поступку извршења прописано деклараторно, али да се у пракси то не постиже, услед предлога дужника за одлагање, у којој ситуацији је судија у обавези да закаже рочиште, а ово процесно поступање не може се приписати одговорности судије, иста ситуација је и са приговором трећег лица.

У погледу оспособљености указује да је могуће да је једном судији додељено у рад више предмета у извршној материји него другом, указује да на дужину трајања поступка утичу и велики број потраживања радника који се спроводе на непокретности, а што је сложен и дуготрајан поступак, као и друге животне околности које утичу на дужину трајања.

Истиче да је у, поступала у предметима савесно и одговорно, да је имала слуха и решавала животне и фактуелне проблеме странака који су често у супротности са прописима, те да резултати рада уз мала одступања од просека у описаним условима рада и тежини материје не могу да дају ни повод сумњи а камоли да буду разлог за престанак судијске дужности.

Указује да ВСС није дао ни један разлог да је она у предметима поступала несавесно.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 12.07.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Шапцу, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршила судијску дужност у Општинском суду у Шапцу и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.година

И предмета укупно у раду 2306 од тога старих 263, примљених 1532, укупно решено 1148, 137 ожалбених 119 потврђених 18 укинутих или 13%, коефицијент ажурности 8,41%. Просек одељења 14% укинутих и 9,23 ажурност.

Ив. Предмета укупно у раду 2046 од тога старих 477, примљених 975, укупно решено 1009 7 ожалбених 5 потврђених 2 укинуте или 29%, коефицијент ажурности 11,72%. Просек одељења 12% укинутих и 12,82 ажурност.

Укупно остварење норме 119%.

2007.године

И предмета укупно у раду 2282 од тога старих 353, примљених 1124, укупно решено 1189, 72 ожалбених 54 потврђених 16 укинутих или 22%, коефицијент ажурности 10,85%. Просек одељења 21,25% укинутих и 11,62 ажурност.

Ив. Предмета укупно у раду 2301 од тога старих 476, примљених 1264, укупно решено 765 8 ожалбених 7 потврђених 1 укинуте или 12,50%, коефицијент ажурности 13,38%. Просек одељења 28% укинутих и 14,66 ажурност.

Укупно остварење норме 174,52%.

2008.година

И предмета укупно у раду 1556 од тога старих 436, примљених 465, укупно решено 697, 72 ожалбених 49 потврђених 23 укинутих или 32%, коефицијент ажурности 21,38%. Просек одељења 31% укинутих и 14,47 ажурност.

Ив. Предмета укупно у раду 2645 од тога старих 611, примљених 1108, укупно решено 801 9 ожалбених 5 потврђених 4 укинуте или 44%, коефицијент ажурности 18,37%. Просек одељења 30% укинутих и 13,67 ажурност.

Укупно остварење норме 34,5%.

На крају извештајног периода остало нерешено 859 И предмета од тога старих 209, 1844 Ив предмета од тога старих 434. На почетку извештајног периода у раду било 774 И предмета од тога старих 263 и 1071 Ив предмета од тога 477 старих.

На одељењу радило своје судија Д.М. приближно истих резултата у поступку опште избора није изабрана.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својим решењем дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценатукинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узео се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду у 2006. и 2007.години имала задовољавајући квалитет одлука, али у 2008.години је имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који износи за судију општинског суда у грађанској материји износи 25%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мрило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, и то

знатно, односно у И предметима 32%, а у Ив предметима 44%. Ово указује да сходно члану 12 Мерила за оцену минимума успешности подносилац приговора није исказала потребан квалитет рада, па да је сумња у испуњеност критеријума стручности из члана 14 став 1 тачка 3 и члана 13 став 3 Одлуке о критеријумима и мерилима у одлуци првог састава Високог савета судства правилно примењена односно да је претпоставка критеријума стручности оборена, односно претпоставка из члана 13 став 1 Одлуке о критеријумима и мерилима, па да подносилац приговора није испунила услов прописан чланом 45 став 2 у вези са ставом 1 Закона о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

У посматраном периоду подносилац приговора је поступала у извршној материји, па се отуда успешност рада подносиоца приговора, а који подразумева решавање минималног броја предмета има рачунати кроз коефицијент ажурности, сходно члану 4 став 2 Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, а који представља количник нерешених предмета са просечним месечним бројем примљених предмета у том периоду. Судија у раду мора обезбедити једномесечни коефицијент ажурности. Подносилац приговора ни у једној години нити у једној материји није обезбедила овакав коефицијент ажурности, већ знатно виши, а у 2008. години чак и у односу на просек одељења грубо виши, односно у И предметима 21,38, а у Ив предметима 18,37. При том прилив предметима је био уједначен, али по свом обиму не толики да подносилац приговора уз просечан напор у раду не би могла остварити знатно боље резултате. Високи савет судства је при том имао у виду да је раду имала помоћ приправника и сарадника, да је на одељењу радило 7 судских извршитеља, дакле довољан број и свих осталих чинилаца који би омогућили ефикасан рад на предметима извршења. Шта више из саме изјаве подносиоца приговора се утврђује да су у предметима Ив поступали приправници! Позивање подносиоца приговора на овакву околност не само што не може да буде олакшавајућа околност, већ и сама указује на однос подносиоца приговора према предметима. Такође Високи савет судства налази да и поред постојања процесних овлашћења дужника у поступцима извршења, не могу толико утицати на рад судије, да се у свим посматраним годинама не обезбеди ни решавање прилива предмета, сем у 2008. години у И предметима у којој години јој је и прилив знатно смањен, указује се да је посмарани период био три године. У односу на овај период код подносиоца приговора се константно повећавао број нерешених предмета али и нерешених старих предмета и то према следећем: на крају посматраног периода остало нерешено 859 И предмета од тога старих 209, 1844 Ив предмета од тога старих 434. На почетку извештајног периода у раду било 774 И предмета од тога старих 263 и 1071 Ив предмета од тога 477 старих. Све ово указује да у раду није показан довољан ниво марљивости у решавању судских предмета, ефикасна примена правничких знања, а поготово у материји извршења, која странци мора обезбедити ефикасан начин намирања потраживања, па је основано побијаном одлуком у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 8 Одлуке о критеријумима и мерилима заснована сумња у испуњеност критеријума оспособљености, па отуда и у смислу одредбе члана 6 став 1 и 2 Правила подносилац приговора није испунила критеријум оспособљености, дакле чињеницом да није остварила минималан коефицијент ажурности, а који је и већи од просека одељења, те чињенице да се број нерешених и нерешених старих предмета у посматраном периоду повећавао.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о

судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности и оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић